

Geschreven door Klaas

Misschien is het u opgevallen dat uw twaalfjarige wel héél erg geïnteresseerd lijkt te zijn wanneer zijn broertje of zusje verschoond wordt. Misschien heeft uw veertienjarige net met u gedeeld dat hij niets liever zou willen dan weer een babytje zijn. Misschien heeft u uw zestienjarige er op betrupt dat hij luiers in zijn kast bewaart.

U heeft geen idee wat er met uw kind aan de hand is. Er gaan waarschijnlijk vele vragen door u heen:

- Wat is er met hem aan de hand?
- Heb ik iets gedaan wat dit veroorzaakt heeft?
- Is dit een fase?
- Is hij homo?
- Wordt hij pedofiel?
- Wat zal mijn partner hier van vinden?
- Wat vindt mijn kind hier zelf van?
- Moeten we boos op hem worden?
- Moeten we het negeren?
- Moeten we professionele hulp zoeken?
- Moeten we luiers voor hem kopen als dat hem gelukkig maakt?
- Waar kunnen we hulp krijgen?
- Waarom hij? Waarom ik? Waarom?

Dit artikel is bedoelt voor ouders van tieners die het prettig vinden om luiers te gebruiken en/of zich als baby te gedragen. Deze drang komt het vaakst voor bij jongens maar het kan ook bij meisjes voorkomen. De informatie in dit artikel is op beide geslachten van toepassing; overal waar over "hij" en "hem" gesproken wordt kunt u ook "zij" en "haar" lezen.

De formele benaming voor dit gedrag is infantilisme of luiertifetisjisme maar de gangbare benaming voor een persoon die deze drang heeft is Diaper Lover (lulierliefhebber) of Teen Baby respectievelijk Adult Baby, afhankelijk van de leeftijd.

U heeft waarschijnlijk nog nooit van infantilisme of luiertifetisjisme gehoord. U heeft er nog nooit iets over gezien of gehoord in de media en u weet niet aan wie u advies kunt vragen hoe hier mee om te gaan.

De afgelopen tientallen (honderden?) jaren hebben honderdduizenden ouders wereldwijd voor deze ontdekking gestaan, maar vanwege de schaamte die gepaard gaat met luiers is het een goed bewaard geheim gebleven. Vóór het internettijdperk waren mensen zoals uw zoon en ik er van overtuigd dat ze de enige persoon ter wereld waren met dit ongebruikelijke verlangen, omdat er geen makkelijk toegankelijke informatie was die iets anders suggereerde. Voor onze ouders gold helaas hetzelfde, waardoor zij destijds (en nog steeds) geen idee hadden wat de beste manier was om met dit gedrag om te gaan. Helaas

hebben veel van die methodes meer kwaad dan goed gedaan, ondanks dat de ouders de beste bedoelingen hadden voor hun kind.

Er zijn veel websites over dit onderwerp en eerlijk gezegd, wanneer ik door de ogen van een ouder naar die sites zou kijken zou ik bepaald geen goede indruk krijgen; ik zou de indruk krijgen van een stelletje perverselingen die dit "zieke" gedrag aanmoedigen om hun eigen zieke verlangens te bevredigen.

Het tegendeel is waar: de meeste makers en bezoekers van die websites zouden er alles voor over hebben om uw kind zich beter te laten voelen. Veel van hen zijn op uw zoons leeftijd zeer gekwetst door de reactie van hun omgeving en kunnen de gedachte niet verdragen dat uw kind hetzelfde zou overkomen. Deze websites zijn een belangrijke steun voor uw kind.

Als ik ouder van een tiener was geweest zou ik misschien moeilijk kunnen geloven dat mijn kind deze drang heeft, en dat deze behoefte zich zomaar uit zichzelf ontwikkelt heeft zonder dat iemand hem dat aangepraat heeft. Misschien zou ik mij ook gekwetst voelen omdat mijn kind niet naar mij toe durfde te komen.

Wat denkt mijn kind?

U zou kunnen denken dat hij dit doet om u shockeren, als een soort grap. Niets is minder waar, dit is heel serieus voor hem. Hij heeft luiers nodig. Terwijl

baby's en kleine kinderen ze nodig hebben omdat ze bepaalde lichamelijke processen niet kunnen beheersen, heeft uw kind ze evenzeer nodig om emotionele en/of seksuele redenen.

Luiers alleen zijn volkomen onschadelijk maar de reactie van anderen op uw zoons luierwens kan desastreus zijn voor zijn zelfvertrouwen. Voor een puber is het ontzettend belangrijk wat vrienden van hem vinden en waarschijnlijk is zijn grootste angst dan ook dat zijn vrienden ooit zullen ontdekken dat hij het prettig vindt om een luier te dragen. Het is belangrijk om dit gedrag niet "ziek" te noemen: niet alleen zou u daarmee ook zijn laatste restje zelfvertrouwen de grond in boren maar uw kind is er waarschijnlijk zelf allang van overtuigd dat zijn gedrag raar is en het laatste wat hij nodig heeft is dat u dat idee bevestigt.

Het lijkt misschien alsof hij zich in de verkeerde richting aan het ontwikkelen is maar in de praktijk is gebleken dat de meeste Teen Babies prima in staat zijn om het onderscheid te maken tussen de babywereld in hun fantasie en de tienerwereld in werkelijkheid. Het is niet meer dan een ritueel dat hem in staat stelt om alledaagse problemen en probleempjes even lost te laten, maar desondanks moet u niet onderschatten hoe sterk deze behoefte kan worden.

Vanwege de druk die zijn geheim oplevert is uw kind gevoeliger voor psychische problemen zoals depressieve klachten en zelfmoordgedachten. Overigens wordt die druk niet door de luiers zelf veroorzaakt maar door de angst dat anderen zijn geheim ontdekken!

Heb ik iets gedaan wat dit gedrag heeft veroorzaakt?

Zeer twijfelachtig. Het vermoeden bestaat dat infantilisme kan ontstaan wanneer een kind zich bewust of onbewust onveilig voelt, maar tijdens het normale proces van volwassen worden is het bijna onmogelijk om dat volledig te vermijden, nog afgezien van de vraag of dat wenselijk zou zijn.

Is dit een fase?

Nee. Uw kind is niet vanmorgen ineens met deze behoefte wakker geworden, waarschijnlijk speelt dit al meerdere jaren. Wellicht was het moeilijk voor hem om aan luiers te komen waardoor het voor u moeilijker op te merken was.

Of u het nou leuk vindt of niet, hij noch u kan deze behoefte wegtoveren. Het is geen kwestie van wilskracht. De behoefte om een luier om te hebben kan fluctueren en lijkt het sterkst te zijn wanneer iemand onder druk staat.

Deze behoefte is in de meeste gevallen levenslang.

Is dit iets seksueels?

Dat kan, maar hoeft niet. Het komt ook voor dat deze drang in eerste instantie niet seksueel is maar dat later wel wordt.

Is hij homo?

Daar zou het wel op lijken wanneer u gemerkt heeft dat hij naar plaatjes van jongens in luiers kijkt.

Hij doet dat omdat hij zich aangetrokken voelt tot de luier, niet tot de jongen! Waarschijnlijk stelt hij zich voor dat hij zelf de jongen op het plaatje is. Het verschijnsel dat sommige personen zich seksueel aangetrokken voelen tot voorwerpen of lichaamsdelen die normaal niet als erotisch worden beschouwd wordt fetisjisme genoemd. Andere voorbeelden van mogelijke fetisj-objecten zijn leer, rubber, schoenen en voeten. In zijn geval zijn het luiers.

Het is overigens ook niet uitgesloten dat hij homoseksueel is. Mocht dat het geval zijn dan heeft hij uw liefde, begrip en respect evenzeer nodig. Ook voor die gevoelens heeft hij niet zelf gekozen.

Is dit hoe pedofielen beginnen?

Absoluut niet. Dat was mijn grootste angst. Pedofilie komt van het verlangen een ander seksueel te domineren, terwijl infantilisten het tegenovergestelde doen: zij verlangen er naar zelf af en toe een hulpeloos kind te zijn. De meeste infantilisten kijken graag naar een kind in een luier, maar ze hebben geen enkele seksuele behoefte om dat kind daadwerkelijk aan te raken; ze houden van het beeld.

Infantilisme heeft net zoveel met pedofilie te maken als heteroseksualiteit met travestie: mannen die zich aangetrokken voelen tot vrouwen versus mannen die het prettig vinden zich af en toe als vrouw te kleden en te gedragen.

Je hoort vaak verhalen over kindermisbruik, maar hoe vaak hoort u het woord "luier" in dezelfde context? Infantilisten zouden datgene wat zij af en toe willen worden nooit kwaad doen.

Wat nu te doen?

U kunt de luiervens van uw kind op verschillende manieren benaderen. De mogelijkheden kunnen in vier categorieën ingedeeld worden: verbieden, negeren, toestaan en professionele hulp. Iedere benadering heeft voor- en nadelen, die ik in onderstaand overzicht op een rijtje heb gezet. Hopelijk kan deze informatie u helpen bij het nemen van een beslissing.

Verbieden; "dit gedrag is ziek en ik wil dat het stopt"

Voordelen: Uw kind zal er echt van overtuigd zijn dat hij moet stoppen met luiers.

Nadelen: Helaas is de drang te sterk. Hij lijdt onder de schaamte en het schuldgevoel omdat hij de gedachte aan luiers niet uit zijn hoofd kan zetten.

Het risico op depressieve klachten en/of zelfmoordgedachten is groot.

Toelichting: Veel ouders schrikken wanneer ze ontdekken dat hun kind het prettig vindt om luiers te dragen, waardoor verbieden bijna een instinctieve reactie is. Helaas heeft deze reactie in het verleden veel schade veroorzaakt, ondanks dat de ouders het beste met hun kind voor hadden.

Negeren; "het zijn zijn privé-zaken"

Voordelen: U heeft geen schade aangericht. Uw kind zal spoedig op internet ontdekken dat hij niet alleen is, als hij dat niet al ontdekt heeft.

Nadelen: Mogelijk schaamt hij zich of voelt hij zich schuldig, en durft hij er niet over te praten. Mogelijk komt hij op een onveilige manier aan luiers, zoals (winkel)diefstal of uit vuilnisbakken.

Toelichting: Wanneer uw kind niet weet dat u op de hoogte bent van zijn luiergebruik, is er een "verboden onderwerp" ontstaan, wat niet goed is voor de openheid van de communicatie. Misschien is het beter om uw kind op een voorzichtige manier te vertellen dat u op de hoogte bent van zijn luiergebruik en dat u zijn behoefte accepteert, hoewel u het misschien niet begrijpt.

Toestaan; "ik zal hem helpen aan luiers te komen, als hij dat blijkbaar nodig heeft"

Voordelen: Doordat u laat merken dat u zijn luiergebruik niet als probleem ziet, zal uw kind zich al meer op zijn gemak voelen. De communicatie tussen u en uw kind is volledig open, wat ontzettend belangrijk is mocht zich later een echt probleem voordoen. Hij komt op een veilige manier aan luiers.

Nadelen: Doordat u zijn gedrag accepteert bestaat het risico dat hij zoveel toegeeft aan zijn babybehoefte dat zijn sociale leven in het gedrang komt.

Toelichting: Hoewel het misschien volledig tegen uw ouderinstinct ingaat, blijkt dit in de praktijk toch de beste benadering te zijn. Houd wel in de gaten dat het sociale leven van uw kind niet lijdt onder zijn luiergebruik. Het risico is dat eventuele echte problemen "weggebabyd" worden in plaats van opgelost.

Professionele hulp; "ik wil mezelf later niet kunnen verwijten dat ik niet adequaat gehandeld heb"

Voordelen: Wanneer u hulp zoekt om uw kind te helpen zijn gevoelens op orde te krijgen, zullen zowel u als uw kind een hoop leren. Schaamte en schuldgevoel worden verminderd. U heeft de gemoedsrust dat u het beste doet wat een ouder doen kan.

Nadelen: Wanneer u hulp zoekt met de instelling dat uw kind ziek is en "genezen" moet worden, zult u gegarandeerd teleurgesteld worden. U riskeert dan dezelfde nadelen als bij de optie "verbieden".

Toelichting: Vanwege de onbekendheid van het fenomeen weten ook psychotherapeuten vaak niet precies hoe ze met infantilisme / luiertifisjisme om moeten gaan. De enig juiste behandelwijze is dat de therapeut samen met uw kind op zoek gaat naar een manier om zijn luiertifisj in te passen in zijn dagelijks leven. Behandelwijzen die "genezing" als doel hebben zijn gedoemd te mislukken. Vanwege de gevoeligheid van het onderwerp is het belangrijk dat het klikt tussen uw kind en de therapeut. Mocht dat niet het geval zijn aarzel dan niet om samen met uw kind een andere therapeut te zoeken.

Tot slot

Iedere tiener met infantilistische gevoelens heeft een grote uitdaging.

Het is van belang dat u uw kind laat weten dat u zijn gevoelens accepteert, hoewel u ze misschien niet begrijpt. De verstandigste manier om hier mee om te gaan is om uw kind toe te staan zijn baby-behoefte uit te leven, maar met mate. Houd in de gaten dat zijn sociale leven niet lijdt onder zijn luiergebruik.

Uw kind heeft niet om deze behoefte gevraagd, en hij heeft alle steun en liefde nodig die u hem kunt geven.